

"Слетавме во Истанбул. Наим ни рече да одиме преку Трабзон, каде се вршат работите на фирмата на Зоран Досев. Во Трабзон немаше брод, иако тоа беше бродоградилште. Утрото дознавме дека можело да ни стават штембил на вратот, да нè продадат, да се бориме за Турција. Еден човек ни кажа дека има брод за Сочи, па ни зеде по 60 евра. Но, тоа сè беше лага. Се најде некој роден од мајка и нè посветува да бегаме што побрзо од тука зашто тука се одвивал најголемиот шверц на релација Турција-Русија, како со луѓе, така и со сè друго. Имавме половина час да излеземе од Трабзон. Купивме билети, дојдовме до аеродромот и летнавме за Истанбул", раскажува еден од луѓето кои ја преживеаја голготата на "со стомакот по леб".

ДОСЕВ Е ВО РУСИЈА, А НЕГОВАТА ФИРМА ВО СКОПЈЕ Е ПОД КАТАНЕЦ

Македонската фирма за проектирање и завршни работи во градежништвото "Досев Д.О.О.Е.Л. инженеринг" од Скопје измами многумина работници кои ги испрати на работа во Сочи, Русија. По маката и голготата која тие ја доживеаја, спиејќи по шупи, по небезбедни бродоградилшта, како и по аеродроми, за среќа дел од нив, на сопствен трошок, се вратија дома. Меѓутоа, некои од нив се заглавени во Сочи, други на аеродромот во Истанбул останаа уште неколку дена, бидејќи немаа скршен денар за да се вратат дома.

Приказната за тоа што сè им се случувало на овие измамани работници ни ја пренесе Жарко Пешовски.

"Во весник беше објавен оглас дека фирмата 'Досев Инженеринг' испраќа луѓе за Сочи, Русија. Се пријавивме, имаше неколку групи, јас бев во последната. Ни беше ветено дека ќе ни биде обезбедена храна и сместување, односно дека сè ќе биде в ред. Притоа ни побараа по 200 евра, наводно за да нè пријават. Но, потоа дознавме дека фирмата нè одјавила по неколку дена. Тоа било само камуфлажа за да добиеме виза. Момчето, кое во Скопје ги вршеше работите за фирмата на Зоран Досев, се

вика Наим. Од Сочи се јави Досев кој ни рече дека треба сами да си купиме билети за Русија, поточно до Сочи, а парите ќе ни ги врати кога ќе пристигнеме таму. Ние дадовме по 200 евра, плативме да нè осигураат, да извадиме визи, купивме билети за до Истанбул. Слетавме во Истанбул. Наим ни рече да одиме преку градот Трабзон, каде што се вршат работите на фирмата на Зоран Досев. Во Трабзон немаше брод, иако беше бродоградилште. Утрото дознавме дека можело да ни стават штембил на вратот, да нè продадат, да се бориме за Турција. Еден човек ни кажа дека има брод за Сочи, па ни зеде по 60 евра. Но, тоа сè беше лага. Се најде некој роден од мајка и нè посветува да бегаме што побрзо од тука зашто тука се одвивал најголемиот шверц на релација Турција-Русија, како со луѓе, така и со сè друго. Имавме половина час да излеземе од Трабзон. Купивме билети, дојдовме до аеродромот и летнавме за Истанбул. Од Истанбул му се јавивме на Кири од Крива Паланка и на Игор од Волково, кои се во Русија, за да ни испратат пари бидејќи не можевме да дојдеме до Сочи. Тие не одговорија на нашите молби, па пари побаравме од дома. Два дена спиевме на аеродром, немавме што да јадеме, бевме многу исцрпени. Откако ни дојдоа парите купивме авионски билети за Русија. Во Сочи сле-

тавме по неколку часа, каде нè пречека Зоран Досев и нè однесе во една шупа. Е, нашата група тука спиеше речиси еден месец, имаше и други на кои ова им беше дом и два-три месеци. Ни ветија дека ќе ни обезбедат храна, но не беше така, од свои пари купувавме јадење, а го плаќавме и сместувањето. Бидејќи немавме избор, моравме да почнеме да работиме за Кири и за Игор, и тоа на зграда во Сочи, а бевме сместени во Адлер 30 километри северно од градот. Секој ден патувавме со комбе кое сами го плаќавме. Работевме само навечер, по 15 часа, затоа што не бевме пријавени, нè криеја од полицијата, немавме дозвола за работа. По неколку дена еден наш колега падна од височина кога го 'фати' струја и ја скрши раката. Ние сами моравме да го однесеме до болница, таму ги плативме трошоците, никој не ни излезе во пресрет. По десет дена работа, некои од нас имаа изработено и по 100 часа, во друга група работници имаше и по 150 часа, додека првата група и по 240 работни часа. Решивме повеќе да не работиме додека не ни ги вратат парите, како што ни ветија. Добро се сеќавам, беше недела кога пристигнавме, а во понеделникот дојде газдата Кири, за кој работевме, и ни вети дека до среда сè што сме дале ќе ни се врати. Поминаа две среди, а не ни дадоа ниту денар".

ЖИВОТ НА КОЦКА ЗА КОРКА ЛЕБ

**ДАНИЕЛ ИЛИЕВСКИ, ЕДЕН ОД ТРОЈЦАТА
РАБОТНИЦИ КОИ СЕ ВРАТИЈА СО АВТОБУС**

"Три дена и три ноќи лутавме низ Истанбул. Беше многу лошо, спиевме на клупи. Имавме толку колку за по една кифла и за половина литар вода. Отидовме во агенција да извадиме карта, претходно едвај успеавме да ја пронајдеме бугарската Амбасада за да побараме транзитна виза. Откако ја добивме, се вративме во агенцијата, но таму ни рекоа дека тој ден нема автобус за Македонија и да останеме уште еден ден. Ги замоливме да ни помогнат зашто веќе не можевме да останеме. Сопственикот на агенцијата се потруди и преку други агенции ни најде автобус за Македонија".

КОЈ Е ВИНОВЕН?

Откако не им биле исплатени парите работниците решиле да не работат сè до исполнувањето на нивните барања. Тогаш газдите почнале да си ја префрлаат вината од една на друга страна.

"Киро и Игор почнаа да играат добриот и лошиот. Наводно Киро е добриот, а Игор е лошиот. И навистина го биело лош глас во Русија. Киро нè убедуваше дека Игор ги зел парите, Игор, пак, дека се кај Киро, а тие двајцата зборуваа дека Зоран ги има парите и секој на своја страна влечеше. Инженерот кој беше сведок за сè што се случуваше, веројатно имаше земено некој дел од парите кои се добиени за изградба на зградата. Се зборувааше дека од вкупните пари се повлечени околу 1.900.000 рубљи, грубо околу 70.000 долари, од кои ние не добивме ништо. Кога почнавме многу повеќе да се буниме, една вечер во шупата влезе Игор со 5-6 Руси, со безбол палки и ни се закани: дали сакаме да се вратиме живи или мртви во Скопје. По ова ноќта моравме да побегнеме. Таму оставивме сè. За среќа, еден наш колега, кој одамна имаше работено во Русија, преку 'Маврово', запознал една госпоѓа, која ни помогна да ги извлечеме торбите од шупата и да дојдеме до аеродромот во Сочи. Таму полицијата сакаше да нè притвори, бидејќи немавме дозвола за работа и за движење, па ни побара по 40 долари. Сите ѝ плативме на руската полиција. Пристигнавме во Истанбул. Бевме без пари, повторно баравме од фамилиите. Еден ден спиевме на аеродром, а со тоа што го испратија четири фамилии можевме да купиме само 7 билети. Тројца останаа во неизвесност, Ѓокица, Даниел и Далибор, за да чекаат автобус. Тоа што ни остана од парите им го оста-

вивме за да имаат за јадење. Ете, така нè излажа фирмата 'Досев инженеринг', на сопственикот Зоран Досев, од кого ги бараме нашите пари, на човек по 1.000 евра. А маките кои ги истргавме никој да не ги доживее. Стресовите немаа крај".

ЌЕ СЕ ПОЈАВАМ НА СУД

Во меѓувреме, сопственикот на оваа фирма, Зоран Досев, телефонски од Русија изјави дека не е виновен за тоа што не успеал да им најде работа и дека, ако треба, ќе се појави на суд во Скопје. За сè ова е информирано и МВР, кое веќе работи на случајот. Претходно, откако нашиот неделник дозна што се случува со работниците додека сè уште беа во Русија, ја посети оваа фирма. Вработениот Наим рече дека работниците се сместени и дека можеби немаат работа, но оти Зоран преговара со друга фирма за таа да ги преземе. На нашето прашање зошто ги испратиле работниците ако знаеле дека нема работа и дали ако бидат принудени да се вратат ќе им се платат трошоците, тој потврдно одговори, при што истакна дека поради овој случај и нивната фирма е во загуба.

По враќањето од Русија работниците, кои беа и психички и физички истоштени, дојдоа до фирмата, но тамошните вработени не се појавија. Човекот кој беше повреден во Сочи најверојатно ќе мора да биде опериран. Тој раскажуваше дека докторите во руската болница биле коректни и добро го згрижиле. Бидејќи работел на црно, среќа е што не завршил во Сибир, во затвор. Имено, имало и такви случаи.

Наим не се појавува во фирмата, а со работниците контактира само телефонски. Но, е контрадикторен за тоа дали ги пријавил или ги одјавил работниците, иако потврдува дека во договорот кој тие го потпишале со оштетените е наведено дека патните трошоци се на товар на фирмата "Досев инженеринг".

Сепак, луѓето кои побараа лекарска помош, поради психичко растројство,

ОД СОЧИ СЕ ВРАТИ СО СКРШЕНА РАКА, НО ЗАТОА ПАК НЕМА НИТУ СКРШЕН ДЕНАР, ЗОРАН СРБИНОВСКИ

велат дека дознале оти се одјавени од Заводот за вработување.

Се поставува прашањето, во овој измамнички лавиринт кој е организатор на аферата, дали само тој ги зел парите или станува збор за организирана група во која се вмешани лица од Македонија, но и од Русија.

Во меѓувреме, работниците ги комплетираат документите со кои располагаат, лекарските уверенија за нарушена психичка состојба, авионските билети, како и потврдите за испратените пари. Ќе поднесат тужба за измама.

Најновата информација која ја добиле оштетените е дека Наим може да им врати само по 100 евра, а останатите да ги бараат од Зоран, со што работниците не се согласуваат.

Во Министерството за труд и социјална политика велат дека во нивниот регистар на агенции за посредување при вработување не е регистрирана агенцијата "Досев". Трудовите инспектори треба да извршат инспекциски надзор, и да се преземат соодветни мерки за заштита на работниците.

ADNAN REISEN

STUTTGART

Informacii
od 900 do 2100

Büro Stuttgart
Tel. 0711 / 8 17 78 72
Fax 0711 / 8 17 78 73
Mobil 0171 / 5 46 32 20
www.dautoski.de

70469 STUTTGART - Leobenerstr. 33 - FEUERBACH

FREIBURG
OFFENBURG
KARLSRUHE
STUTTGART
ULM
AUGSBURG
MÜNCHEN
KUMANOVO
SKOPJE
GOSTIVAR
KICEVO
↓ VERBINDUNG MIT SPOJIVANJE SO ↓
STRUGA PRILEP
OHRID BITOLA

Adnan Reisen
Büro Kičevo
Tel./Fax: 045 / 228 630
Mobil 075 / 742 721
070 / 711 788

Büro Freiburg
Tel. 0781 / 500 235
Mob. 0170 / 411 76 93

Büro Offenburg
Tel. 0781 / 17 48

Sekoja sreda, petok i nedela
Germanija - MAKEDONIJA
Sekoja sreda, sabota i nedela
Makedonija - GERMANIJA